

KETKÄ HYÖTYVÄT MAAHANMUUTOSTA?

MIKSI MAAHANMUUTTOPOLITIIKAN JÄRKEISTÄMINEN ON NIIN VAIKEAA

Simo Grönroos, Suomen Perusta -ajatuspaja

JOHDANTO

Maahanmuutto rapauttaa Suomen julkisen talouden kestävyyttä ja heikentää yleistä turvallisuutta. Enemmistö ihmisistä haluaisi kireämpää maahanmuuttopolitiikkaa, mutta tästä huolimatta maahanmuuton kriteerit ovat muuttuneet jatkuvasti vähemmän valikoiviksi ja maahanmuuton määrät sekä sen aiheuttamat ongelmat ovat kasvaneet vuosi vuodelta.

Tässä analyysissä pohditaan syitä sille, miksi maahanmuuttopolitiikkaa on niin vaikea saada järkeistettyä. Tarkasteltavana on se, mitkä ovat ne tahot, jotka hyötyvät laajamittaisesta maahanmuutosta ja mitkä ovat ne ideologiset lähtökohdat, joista yhteiskunnalle vahingollista maahanmuuttopolitiikkaa edistetään. Analyysissä pohditaan lisäksi sitä, miksi maahanmuuttoon kriittisesti suhtautuva kansan hiljainen enemmistö ei saa ääntään kuuluviin.

TIIVISTELMÄ

Maahanmuutosta hyötyvät 1) ulkomaista halpatyövoimaa hyödyntävät tahot, 2) maahanmuuton luomasta väestönkasvusta hyötyvät toimijat, kuten asuntosijoittajat, oppilaitokset ja kotoutusteollisuus, 3) maahanmuuttajista uusia äänestäjiä hakevat puolueet.

Maahanmuuttoagendaa tukevia ideologisia tekijöitä ovat 1) egalitaristinen ajattelu, jonka äärimuoto rajojen poistaminen tasa-arvon nimissä on, 2) pitkään jatkuneen hyvinvoinnin ja talouskasvun luoma illuusio länsimaiden kaikkivoipaisuudesta auttaa koko maailmaa sekä 3) koettu syyllisyys kolonialismista ja rasismista.

Maahanmuuttoon kriittisesti suhtautuva enemmistö on hiljaa, koska 1) enemmistö kuvittelee olevansa vähemmistössä, 2) auktoriteettiasemassa olevat tahot kampanjoivat maahanmuuton puolesta ja 3) maahanmuuton kannattamisesta on tullut yläluokan statussymboli, jota myös keski-luokka pyrkii imitoimaan.

Miksi mikään ei muutu?

Maahanmuutto on juhlapuheissa rikkaus, jota ilman Suomi ei pärjää. Käytännön elämässä se on kuitenkin ongelma, joka syö enemmän ja enemmän yhteisiä resursseja, heikentää yleistä turvallisuutta ja aiheuttaa sosiaalisia ongelmia. Ristiriita ”virallisen totuuden” ja käytännön välillä on järkyttävän suuri.

Suomen Perusta -ajatuspaja on tutkinut maahanmuuttoon liittyviä kysymyksiä jo vuosikymmenen ajan. Virallisiin tilastoaineistoihin perustuvat ajatuspajan tutkimukset ovat tehneet selväksi sen, että maahanmuutolla on erittäin negatiiviset vaikutukset Suomen julkiselle taloudelle: valtaosa maahanmuutosta lisää julkisten palveluiden käyttöä enemmän kuin tuo verotuloja. Myös muiden tutkimuslaitosten tekemät selvitykset ovat yhdenmukaisia ajatuspajan tutkimusten havaintojen kanssa.¹

Maahanmuuton vaikutuksista turvallisuuteen ja yhteiskunnan sosiaaliseen koheesioon on myös olemassa kattavia tutkimuksia. Monissa Euroopan maissa jo vuosikymmeniä harjoitettu maahanmuuttopolitiikka osoittaa, minkälaisia negatiivisia vaikutuksia laajamittaisella maahanmuutolla kehittyvistä maista on kautta yhteiskunnan. Ruotsi on läheltä löytyvä esimerkki siitä, minkälaiset seuraukset huonolla maahanmuuttopolitiikalla on pohjoismaiselle hyvinvointivaltiolle.

Tutkimustieto ja lähimaiden kokemukset puhuvat vahvasti sen puolesta, että maahanmuuttopolitiikkaa tulisi kiristää, jotta Suomi ei toistaisi Ruotsin tekemiä virheitä. Valtaosa kansasta on lisäksi samaa mieltä siitä, että maahanmuuttopolitiikkaa tulisi kiristää nykyisestä.

Tutkimustieto ja arkielämän havainnot eivät kuitenkaan käy yksiin harjoitetun maahanmuuttopolitiikan kanssa. Suomen maahanmuuttopolitiikka on lisäksi muuttunut vuosien varrella päinvastoin liberaalimmaksi, ja tulijamäärät sekä ongelmat ovat kasvaneet. Julkisessa keskustelussa sekä puolueet että etujärjestöt kampanjoivat aktiivisesti maahanmuuton lisäämiseksi entisestään.

Jotain on pahasti vialla, koska millään tutkimustiedolla ei näytä olevan vaikutusta harjoitettuun politiikkaan. Moni pohtiiikin ihmeissään, miksi vallitsevan mielettömyyden annetaan jatkua, vaikka kaikki olemassa oleva tieto puhuu tiukemman politiikan puolesta – miksi mitään ei tapahdu? Vastaus tähän kysymykseen on se, että siksi koska on olemassa tahoja, jotka hyötyvät maahanmuutosta, vaikka se on yhteiskunnan kokonaisuuden kannalta haitallista.

Tässä kirjoituksessa käsittelen aluksi sitä, ketkä nämä maahanmuuttoa taloudellisista ja valtapolitiittisista syistä edistävät tahot ovat. Seuraavaksi tuon esiin minkälaisia ideologisia ja psykologisia syitä massamaahanmuuton edistämiseksi on olemassa. Lopuksi pohdin taas syitä siihen, miksi kansan hiljaisen enemmistön tahto ei realisoidu poliittiseksi toiminnaksi ja muutoksiksi harjoitetussa politiikassa.

Yhteiskunnalliseen päätöksentekoon vaikuttavien taloudellisten, ideologisten ja psykologisten tekijöiden hahmottaminen auttaa ymmärtämään, miksi maahanmuuttoon liittyviin ilmeisiin ongelmiin ei ole saatu muutosta ja miksi harjoitettu politiikka on mennyt vuodelta huonompaan suuntaan. Tämän kokonaisuuden ymmärtäminen antaa myös mahdollisuuden ohjata politiikkaa jatkossa oikeaan suuntaan, jotta se hyödyttäisi pienten etryhmien sijaan koko yhteiskuntaa.

HALPATYÖVOIMAA JA UUSIA ÄÄNESTÄJIÄ

Halpatyövoimaa

Äänekkäimmät vaatimukset maahanmuuton lisäämisen puolesta tulevat elinkeinoelämän piiristä. Elinkeinoelämän keskusliitto (EK), Keskuskauppakamari ja Elinkeinoelämän valtuuskunta (EVA) vaativat maahanmuuton lisäämistä kaikissa muodoissaan, sillä työvoiman tarjonnan lisääminen tarkoittaa työn hinnan pienentymistä.

Elinkeinoelämä puhuu jatkuvasti ”huutavasta työvoimapulasta”, jolla se yrittää perustella työperäisen maahanmuuton lisäämistä. Keinoksi tähän elinkeinoelämä vaatii maahanmuuton kriteerien helpottamista. Matalapalkka-aloille EU- ja ETA-alueen ulkopuolelta tulevan työvoiman palkkaamista rajoittava saatavuusharkinta² on erityisesti asia, josta elinkeinoelämän edustajat haluaisivat päästä eroon ja sitä onkin jo murrettu merkittävästi teemmällä siihen alueellisia rajauksia. Vaatimuksia saatavuusharkinnan poistamisesta ovat esittäneet poliitikot Vasemistoliihosta kokoomukseen.³

Väitteet työvoimapulasta eivät kestä lähempää tarkastelua. Suomessa on satoja tuhansia työttömiä.⁴ Aloilta, joille työvoimaa erityisesti halutaan ulkomailta, lähtee jatkuvasti suomalaisia työntekijöitä, sillä tarjottu palkka ei ole työoloihin ja työn vaativuuteen nähden oikeassa suhteessa – hyvinä esimerkkeinä näistä aloista hoiva- ja ravintola-alat. EU- ja ETA-alueella asuu lisäksi puoli miljardia ihmistä, jotka voisivat siirtyä ilman minkäänlaista byrokratiaa Suomen työmarkkinoille.

”Työvoimapulassa” ei olekaan kyse siitä, etteikö suomalaisia tekijöitä löytyisi, vaan siitä, että kehittyvässä maailmassa on käytännössä loputon määrä ihmisiä, jotka ovat valmiit tulemaan Suomen kaltaiseen länsimaahan töihin palkalla kuin palkalla. Näille ihmisille pääseminen asumaan pohjoismaiseen hyvinvointivaltioon on varsinaista palkkasummaa tärkeämpi asia. Tästä ovat esimerkkeinä Närpiön vihannesviljelmiltä ja nepalilaisista ravintoloista paljastuneet tapaukset, joissa työntekijät ovat valmiit työskentelemään käytännössä orjina.⁵

Työperäisessä maahanmuutossa onkin kyse käytännössä matalapalkka-aloille tulevasta muutosta. Vuosi 2021 oli

ennätysvuosi työperäisissä muuttajissa, ja tällöin korostuivat etenkin alat kuten siivous- ja ravintola-ala.⁶

Jos työnantajan on vaikea löytää työntekijää, niin normaalissa tilanteessa työnantaja joutuu nostamaan palkkaa tai parantamaan työoloja. Elinkeinoelämä on kuitenkin huomannut, että sille tulee palkan ja työolojen parantamista edullisemmaksi lobata ulkomaisen halpatyövoiman lisäämistä, jotta se saa työntekijöitä, jotka ovat valmiit tekemään töitä suomalaisia heikommalla palkalla ja huonommilla työehdoilla.

Mitä helpompi on palkata filippiiniläisiä hoitajia tai kongolaisia siivoojia, niin sitä pienempi tarve on parantaa kyseisten alojen työoloja. Tämä pysäyttää kyseisten alojen palkkakehityksen ja edistää suomalaisen työvoiman pakenemista alalta, mitä elinkeinoelämä taas käyttää lisätoisteena siitä, että ulkomaista työvoimaa tarvitaan entistä enemmän. Elinkeinoelämä on siis luomassa näppärän ikei-
liikkujan halpatyövoiman tarjonnan takaamiseksi.

Suomalaisen työvoiman palkkakehityksen lisäksi elinkeinoelämän ajamasta ulkomaisen halpatyövoiman lisäämisestä jää tappiolle myös Suomen julkinen talous, sillä pienistä palkoista maksetut verot jäävät saatuja tulonsiirtoja ja käytettyjä julkisia palveluita pienemmiksi. Matalapalkka-aloille ulkomailta tulevien työllisyysaste lisäksi heikkenee muutamassa vuodessa matalammaksi kuin samanikäisellä kantaväestön edustajalla.⁷

Myös ravintola-alalla pitkään toiminut vaikuttaja Eeropekka Rislakki on todennut, kuinka ravintola-ala siirtää työperäisellä maahanmuutolla työvoimakustannuksia valtion maksettavaksi, mikä näkyy muun muassa siinä, miten asumistukia maksetaan vuosittain yli kaksi miljardia euroa.⁸ Tätä alleviivaakin hyvin se, että kolmannes asumistukien saajista käy töissä.⁹

Yhdysvaltalainen taloustieteilijä George J. Borjas korostaa, että maahanmuutolla on lisäksi tuloeroja erittäin jyrkästi lisäävä vaikutus, sillä yritysten ulkomaisen työvoiman maahantuonnista saama hyöty on lähes kokonaisuudessaan pois matalapalkka-alojen työvoiman palkkakehityksestä.¹⁰ Eli maahanmuuton myötä rikkaat rikastuvat, ja köyhät köyhtyvät.

Ulkomaisen halpatyövoiman maahantuontia perustellaan myös usein ikääntyvän maan huoltosuhteen parantamisella. Todellisuudessa valtaosa maahanmuutosta heikentää julkisen talouden tilaa, joten mitä enemmän on maahanmuuttoa, niin sitä vähemmän resursseja jää hyvinvointipalveluiden ylläpitämiseen – esimerkiksi Irakista tai Somaliasta tuleva nuori maahanmuuttaja aiheuttaa elinkaarensa aikana veronmaksajille kuluja sadoista tuhansista aina miljoonaan euroon.¹¹

Elinkeinoelämä on saanut monet puolueet oikealta vasemmalle mukaan kampanjaansa ulkomaisen halpatyövoiman lisäämiseksi. Myöskin ammattiyhdistysliike on lähtenyt mukaan vaatimaan ulkomaisen halpatyövoiman lisäämistä.

Elinkeinoelämä ajaa kyynisesti maahanmuuton lisäämistä, sillä sen myötä saadaan alennettua työvoimakuluja ja maahanmuuton aiheuttamat julkisen talouden menot jakaantuvat taas kaikkien veronmaksajien kesken. Valtaosa maahanmuutosta hyödyttää elinkeinoelämää ja muuttajaa itseään – maksajiksi jäävät suomalainen duunari ja veronmaksaja.

Maahanmuuttobisnestä

Jos maahanmuuton lisäämistä ajetaan elinkeinoelämän piirissä halpatyövoiman saamiseksi, niin maahanmuutto toimii myös keinona saada kuluttajia ja asiakkaita, jotka käyttävät yritysten ja organisaatioiden palveluita. Maahanmuutto toimii näin eräänlaisena kysyntää lisäävänä ”maahanmuuttajaelvytyksenä”, josta hyötyvät harvat, mutta jonka kulut jäävät kaikkien veronmaksajien maksettavaksi.

Jotkut muuttotappiokunnat ovat yksi esimerkki tällaisen maahanmuuttoelvytyksen käytöstä, kun ne pyrkivät elvyttämään tilapäisesti kunnan palveluita ja paikallista elinkeinoelämää. Valtio maksaa kuntiin otettavista humanitaarisista muuttajista aiheutuvia kuluja muutaman vuoden ajan, joten joillakin kunnilla on ollut kiusaus ottaa maahanmuuttajia tuomaan paikkakunnalle tilapäisesti valtion tukirahojia, vaikka nämä tuet ovat tietysti myös osaltaan kuntalaisten itsensä maksamia. Koko yhteiskunta kärsii humanitaarisesta maahanmuutosta, ja myös kuntakin jää asiasta tappiolle vähintään silloin, jos muuttajat eivät suuntaakaan valtion tukien päätyttyä suuriin kaupunkiin, vaan jäävät paikkakunnalle käyttämään julkisia palveluita.¹²

Myös monet oppilaitokset ovat huomanneet maahanmuuton olevan ikiliikkuja, jonka avulla laitos saa käytännössä loputtoman määrän opiskelijoita, sillä opiskeluperusteinen maahanmuutto on havaittu myös kehittyvissä maissa keinoksi saada jalka oven väliin eurooppalaiseen yhteiskuntaan. Vuonna 2022 ammattikorkeakoulujen hakijoista 85 prosenttia olikin Euroopan ulkopuolelta.¹³ Koulut avaavat tätä nykyä jatkuvasti uusia englanninkielisiä koulutuslinjoja, joille on ulkomailta käytännössä loputon määrä hakijoita, joiden ensisijainen motiivi ei edes ole itse koulutus. Kouluja eivät opiskelijoiden motiivit kiinnosta, sillä niille oleellista on kasvattaa opiskelijoiden määrää, jonka mukaan valtio tukee oppilaitoksia ja laitos pystyy näin kasvattamaan toimintaansa.

Peter Vesterbackan yritys *Finest Future* on malliesimerkki siitä, miten liikemiehet ja oppilaitokset pyrkivät hyötymään muun yhteiskunnan kustannuksella Euroopan ja kehittyvien maiden välisistä elintasoeroista. Vesterbacka on haistanut bisnesmahdollisuuden ja haaveilee lehtitietojen mukaan kymmenien tuhansien lukiolaisten tuomisesta joka vuosi suomalaisen koulujärjestelmän piiriin kaukaisista maailman kolkista. Oppilaitokset saavat näin valtiontukensa, Vesterbackan firma miljoonansa ja suomalainen yhteiskunta saa maksaa opetuksen ja maahanmuutosta aiheutuvat muut kulut.¹⁴

Rakennusfirmat ja asuntosijoittajat eivät myöskään katso karsaasti maahanmuuton kasvua, sillä kaikki väestönkasvu lisää asuntojen kysyntää ja nostaa hintoja. Asuntojen myötä tarvitaan myös katuja, kouluja ja päiväkotia, jotka myös pitää rakentaa, niitä pitää ylläpitää ja palveluita varten tarvitaan uusia työntekijöitä. Maahanmuutto takaa sen, että nostokurjet pysyvät pystyssä ja sijoitusasuntoihin löytyy kaupungin maksamia vuokralaisia ja infraa täytyy rakentaa sekä ylläpitää, vaikka kantaväestön määrä ei enää kasvaisikaan.

Maahanmuutosta ovat pyrkineet osaoptimoimaan itselleen etua myös eläkejärjestelmän edustajat, joiden kuulee toisinaan kampanjoivan maahanmuuton lisäämisen puolesta, jotta ”eläkkeet saadaan tulevaisuudessa maksettua”. Eläketurvakeskus (ETK) julisti vuonna 2019 Suomen tarvitsevan miljoona maahanmuuttajaa vuoteen 2050 mennessä, jotta eläkejärjestelmä saataisiin rahoitettua.

Logiikka ETK:n linjauksen taustalla oli se, että eläkelobbarien kannalta ei ole väliä, vaikka yhdeksän kymmenestä

tulijasta jäisi työttömäksi, sillä yhden työllistyvän eläkemaksut kartuttaisivat kuitenkin eläkekassoja muutamalla killingillä ja yhdeksän työttömän aiheuttamat kustannukset jäisivät taas koko yhteiskunnan maksettavaksi. Tulevaisuudessa kansaneläkkeelle päätyvien maahanmuuttajien aiheuttamat eläkekulut ajatellaan maksettavan taas – miten muutenkaan kuin – lisäämällä maahanmuuttoa entisestään.

Eläketurvakeskuksen kunniaksi on tosin mainittava, että se ei ole enää viime vuosina esittänyt edellä mainitun tapaisia linjauksia.

Maahanmuutosta hyötyy myös monenlainen suoraan maahanmuuton ja monikulttuurisuuden ympärille syntynyt teollisuus, joka liittyy maahanmuuttajien oman kulttuurin ylläpitoon, kotouttamiseen ja työllistämiseen. Valtion kotouttamisesta maksamat vuotuiset korvaukset liikkuvat 200 miljoonan euron luokassa. Turvapaikanhakijoiden asioiden hoitaminen on ollut tuottoisaa liiketoimintaa myös lakimiehille, jotka ovat tehtailleet muun muassa valituksia kielteisistä turvapaikkapäätöksistä.

Kotouttamishankkeisiin riittää rahaa, eikä työn tuloksia valvota, sillä kotouttamiseen käytetyt resurssit ovat yleensä itseisarvo, joiden summalla mitataan sitä, kuinka paljon kotouttamiseen on panostettu. Varsinkin vuoden 2015 siirtolaistulva aloitti kotoutusteollisuuden kulta-ajan erilaisille kotoutusta tukeville kännykkäsovelluksille ja maahanmuuttajien työllistämiprojekteille, joissa mielikuvitus on ollut rajana.¹⁵

Äänestäjiä vasemmistolle

Työntekijöiden aseman heikentäminen ulkomaisen halpatyövoiman maahantuonnilla on räikeässä ristiriidassa perinteisten työväenpuolueiden historiallisen tehtävän kanssa. Silti vasemmisto on liittynyt maahanmuuton lisäämistä kannattavien joukkoon. Vasemmisto onkin lopettanut puolustamasta suomalaista työläistä, jotka se on sekä ideologisista että valtapoliittisista syistä vaihtanut maahanmuuttajiin.

Vaikka maahanmuuttajat äänestävät huomattavasti passiivisemmin kuin kantaväestö, kannattavat nämä usein vasemmistolaisia puolueita, jotka lupaavat eniten sosiaalitukia ja maahanmuuttajille omia erityispalveluita. Vasemmistolla onkin näin ollen valtapoliittinen intressi kannattaa maahanmuuton lisäämistä.

Kehittyvistä maista tulevien maahanmuuttajien vasemmistopainotteinen äänestyskäyttäytyminen on kansainvälinen ilmiö. Suomessa politiikkaan mukaan lähteneet maahanmuuttajat ovat löytäneet paikkansa usein etenkin sosialidemokraattien, Vasemmistoliiton ja vihreiden riveistä.¹⁶ Syksyllä 2022 käydyissä Ruotsin parlamenttivaaleissa nähtiin, että Euroopan ulkopuolelta tulleiden maahanmuuttajien joukossa sosialidemokraattien ja vasemmistopuolueen äänestäminen on erittäin korostunutta.¹⁷ Yhtä lailla Yhdysvalloissa demokraattinen puolue kerää joukkoihinsa suurimman osan ei-valkoisista äänestäjistä, joiden määrää maahanmuutto jatkuvasti lisää.¹⁸

Maahanmuuton lisääminen ei ole myöskään kokoomukselle tai keskustalle valtapoliittikan kannalta epämieluisaa. Vaikka maahanmuuttajista harvempi äänestää keskusta-oikeistoa, niin maahanmuuton lisääntymisen on nähty tutkimuksissa heikentävän ihmisten halua tukea verovaroin tapahtuvia tulonsiirtoja.¹⁹ Joillain oikeiston edustajilla saattaa näin ollen olla myös poliittisia intohimoja lisätä maahanmuuttoa, koska se romuttaa hyvinvointivaltion perustaa, joka on väestön sisäinen solidaarisuus.

Maahanmuutto on nähty myös keskustassa ja RKP:ssä mahdollisuutena saada uusia maakuntien asukkaita ja ruotsinkielisiä, mikä näkyi mm. RKP:n vuonna 2009 tekemässä Kasnäsin manifestissa, jossa otettiin tavoitteeksi saada neljännes maahanmuuttajista kotoutumaan ruotsinkielisiksi. Uusien ulkomaalaisten äänestäjien hankkimista tärkeämpi motiivi myös RKP:lle ja keskustalle on kuitenkin halpatyövoiman saanti, jota tarvitaan muun muassa Närpiön tomaattifarmeilla.

Maahanmuuton lisäämisen esittäminen ratkaisuna talouden ongelmiin on puolueille myös keino kalastella kotimaisia äänestäjiä. Kun maahanmuutosta luodaan kuva, että sen lisääminen on viisasten kivi, joka ratkaisee lähes ongelman kuin ongelman, voidaan näin yrittää välttää oikeista talouden tasapainottamistoimista puhumista. Näin talouden ongelmiin ei haeta eikä löydetä oikeita ratkaisuja ja taloutta päinvastoin rasitetaan uusilla menoilla.²⁰

Kansan kyllästyessä politiikkaan ja vanhoihin puolueisiin, voi myös pohtia, missä määrin suomalaiset puolueet ovat alkaneet toteuttaa saksalaisen vasemmistokirjailijan Bertolt Brechtin ironista lausahdusta siitä, miten kansa tulee hajottaa ja valita tilalle uusi, jos se ei enää nauti hallituksen luottamusta.²¹

MAAILMANPARANTAJIA JA FANAATIKKOJA

”Huomispäivänä kansat on veljet keskenään”

Taloudellisten ja valtopolitiikkaan liittyvien tekijöiden lisäksi maahanmuuttoa voidaan kannattaa myös monenlaisista ideologisista lähtökohdista sekä psykologisten tekijöiden vaikutuksesta.

Avointen rajojen maahanmuuttopolitiikkaa voidaan pitää ensinnäkin tasa-arvoon tähtäävän egalitarismin äärimuotona. Valistuksen aikana noussut ajatus ihmisten tasa-arvosta kannusti ihmisiä vastustamaan aristokratian ja kuninkaan etuoikeuksia rahvaaseen nähden. Ranskan vallankumouksen ja Yhdysvaltojen perustamisen jälkeen ajatus kansalaisten tasavertaisuudesta onkin käynyt voitokulkuun, ja siitä on tullut irrottamaton osa länsimaista arvomaailmaa.

Liberaali maahanmuuttopolitiikka voidaan nähdä tämän tasa-arvoajattelun äärimmäisenä muotona, jossa maan sisäisen yhdenvertaisuuden ja sosiaalisten oikeuksien puolustaminen laajennetaan koskemaan koko maailmaa, kuten Työväen internationaalissa lauletaan: ”Huomispäivänä kansat on veljet keskenään”. Näin ajatellen kansallisvaltiolla ei nähdä olevan moraalisia perusteita rajata tarjoamiensa hyvinvointipalveluita ainoastaan kansalaisilleen. Tässä ajattelumallissa ei ole oikeudenmukaisista, että suomalaisella olisi syntyperänsä perusteella erilaiset oikeudet suomalaisten rakentaman hyvinvointivaltion palveluihin, kuin vaikka intialaisella on, ja egalitaristin mielestä ajatus on yhtä vieras, kuin monarkkien ja aristokraattien syntyperään perustuvat etuoikeudet.

Egalitarismin äärimuodot eivät nykyään rajoitu ainoastaan maahanmuuton saralla oleviin vaatimuksiin. Brittilä sosiologi Frank Furedi on nostanut esiin, kuinka valtion välisten rajojen lisäksi raja-aitoja pyritään nykyään kaatamaan kautta linjan, jolloin asioiden erittelemineen, analysoiminen ja arvottaminen hyvään ja pahaan jää postmodernismin jalkoihin.²² Tämäkin on yksi seuraus äärimilleen vedetystä ideologiasta.

Kaikkien maailman ihmisten oikeus kaikkien maailman valtioiden tarjoamiin palveluihin on sula mahdollisuus. Äärimäinen egalitarismi, joka kaataa rajat valtioiden väliltä, kaataa myös koko hyvinvointiyhteiskunnan

sekä yleisen järjestyksen. Tasa-arvon nimissä toteutettu avointen rajojen politiikka myös käytännössä tuo länsimaihin sellaisia ihmisiä, joiden tasa-arvokäsitys on kaukana eurooppalaisesta sukupuolten ja yhteiskuntaluokkien tasa-arvosta. Kauniiden ajatusten lopputuloksena yhteiskunnassa vallitseva tasa-arvo palaisi avointen rajojen myötä kehityksessä vuosisatoja taaksepäin.²³

”Meillä on varaa auttaa”

Avointen rajojen kannattamisen taustalla voidaan myös nähdä olevan tietynlainen ajatus länsimaisesta yliveritaisuudesta, jolloin länsimaisilla ihmisillä nähdään olevan asemansa puolesta mahdollisuus ja velvollisuus auttaa kaikkia maailman ihmisiä. Ruotsalainen sosialidemokraatti on malliesimerkki tällaisesta ”maailmanparantajasta”, joka on taloudellisen yltäkylläisyyden keskellä saanut käsityksen, että mikään ei voi uhata pohjoismaista hyvinvointivaltiota, joka on yliveritainen yhteiskuntamalli ja jonka velvollisuus on kerätä suojiinsa maailman kärsivät ja syrjityt.

Länsimaiseen ”superihmiseen” luottava maailmanpelastaja on tyypillisesti sosioekonomisesti paremmassa asemassa oleva henkilö, joka ei näe lähipiirissään autettavia tai koe länsimaisen yhteiskunnalle olevan olemassa uhkia. Auttamisen motiivina voi olla jalo ajatus lähimmäisenrakkaudesta tai ainoastaan oman suvaitsevaisuuden korostaminen.

Osalla maailmanparantajista syynä avointen ovien maahanmuuttopolitiikalle on kyvyttömyys hahmottaa kokonaisuuksia: ”Suomihan on maailman mittakaavassa vauras maa”. Tällainen ihminen ei kuitenkaan pohdi, voiko Suomen kaltainen maailman mittakaavassa pieni valtio ottaa vastaan kaikki itsensä uhatuksi kokevat kolmannen maailman ihmiset ja tällä perusteella esiintyvät elintaso-siirtolaiset, joita usein tulijoista on valtaosa. Esimerkiksi Irakissa ja Afganistanissa, joista Suomeen on tullut paljon muuttajia, on molemmissa noin 40 miljoonaa asukasta, siinä missä suomalaisia on vajaa kuusi miljoonaa. Afrikan väkiluvun on ennustettu nelinkertaistuvan tämän vuosisadan aikana miljardista neljään miljardiin ihmiseen, joten tulijoiden määrä ei ole loppumassa kesken.

Monella humanitaarisin perustein avoimia rajoja kannattavalla on todellisenä tavoitteena usein muu asia kuin

itse auttaminen. Tämän näkee siinä, että vaikka hädänalaisten auttaminen paikan päällä on humanitaarista maahanmuuttoa paljon tehokkaampi ja oikeudenmukaisempi tapa auttaa, eivät humanitaarisen maahanmuuton kannattajat innostu tästä vaihtoehdosta, vaikka samalla rahalla saataisiin autettua moninkertaista ihmismäärää.²⁴ Tämän ihmistyyppin edustaja vaatii rajojen pitämistä auki tulijoille, vaikka vaihtoehtona esitettäisiin kuinka suuria panostuksia tahansa pakolaisleirien kehittämiseen.

Arvojen siirtymisen maailmanparantamisen ylikorostamiseen voidaan katsoa lyöneen itsensä länsimaissa läpi 1960-luvun aikoihin, jolloin sodan jälkeen syntyneet suuret ikäluokat alkoivat tulla aikuisikään ja ottaa paikkansa yhteiskunnassa. Siinä missä 1930-luvun lama-aikana kasvanut sodan käynyt sukupolvi piti turvallisuutta ja materiaalista vaurautta tärkeänä, oli taas talouskasvun ja rauhan aikana kasvanut sukupolvi kiinnostunut enemmän itsensä toteuttamisesta ja ei-materiaalisista arvoista.²⁵

Hyvinvoinnin korrelaatio liberaalin maahanmuuton harjoittamiseen näkyy myös siinä, että avointa maahanmuuttopolitiikkaa harjoitetaan lähinnä ainoastaan länsimaissa ja valtaosa muusta maailmasta tarkastelee rajakysymyksiä enemmän kansallisesta näkökulmasta. Vielä muutama vuosikymmen sitten kommunistisen järjestelmän alla eläneet itäisen Euroopan valtiot erottuvat taas Euroopan sisällä siten, että ne korostavat kansallista etua huomattavasti enemmän kuin läntisen Euroopan maat. Toisaalta esimerkiksi Japani on esimerkki siitä, että myös korkean elintason maa on voinut harjoittaa kansallisia etuja puolustavaa maahanmuuttopolitiikkaa.

Historian syklisyyttä kuvaavassa mietelauseessa siitä, miten ”Vaikeat ajat luovat vahvoja ihmisiä. Vahvat ihmiset luovat hyviä aikoja. Hyvät ajat luovat heikkoja ihmisiä. Heikot ihmiset luovat kovaa ajat.” voidaan ajatella olevan totta ainakin toinen puoli. Talouskasvu, materiaallinen yltäkylläisyys ja suhteellinen turvallisuus näyttävät usein kulkevan käsi kädessä materiaalisista realiteeteista irronneen maailmanparantamisen ja avointen rajojen maahanmuuttopolitiikan ajamisen kanssa.

Syällisyys ja itsetuhoisuus

Sinänsä lähtökohdiltaan positiivisen ja oikeudenmukaisuutta tavoittelevan egalitarismin filosofian ja maailmanparantamisen ajatusten lisäksi avointen rajojen maahan-

muuttopolitiikkaa kannatetaan myös negatiivisista syistä, kuten syällisyydestä ja tietoisesta tarkoituksesta aiheuttaa tuhoa yhteiskunnalle.

Saksalaiset keskitysleirit tai siirtomaavallan aikana tapahtuneet vääryydet käyvät joillekin syyksi sovittaa historiassa tapahtuneita syntejä avaamalla maiden rajat ja antamalla yhteiskuntien kärsiä maahanmuuton aiheuttamista vaikutuksista. Ilmiö rajoittuu käytännössä länsimaihin, vaikka historian synkkiä vaiheita orjakaupasta kansanmurhiin löytyy kaikkien kulttuuriipiirien sisältä.

Länsimaisten kulttuurien itsevihaa ovat käsitelleet viime vuosina kirjoissaan esimerkiksi Pat Buchanan, Roger Scruton ja Douglas Murray. Ilmiöön liittyy kaiken omaan kulttuuriin näkeminen rasistisena ja syrjivänä sekä kaiken vieraan ja erilaisen ihannointina.²⁶ Suomessa pilapiirtäjä Kari Suomalainen onnistui taas jo useampi vuosikymmen sitten ikuistamaan Suomeen rantautuneen ilmiön ensivälähdyksiä, kun ensimmäisten somalien Suomeen tulon aikoihin esimerkiksi Punaisen ristin piirissä alkoi ilmetä ”tulijat ensin” -ajattelun piirteitä.

Oman kulttuurin tietoisesta väheksymisestä ja vahingoittamisesta on kirjoitettu paljon, mutta ilmiötä ei ole osattu kovin tarkasti selittää. Ilmiö vaikuttaa yksilötason psykologisten ongelmien ja itsetuhoisuuden laajentamiselta koko yhteiskuntaan – brittiläinen yhteiskuntakriitikko George Orwell taas esittää toisen ryhmän puolesta omaa ryhmäänsä vastaan kiihkoilevan ”siirretyn nationalismin” yhdeksi syyksi masokismin.²⁷ Yhteiskunnalle ilmeisen haitallisen maahanmuuton kiiwas kannattaminen voikin ääritapauksissa olla viiltelyyn rinnastettava hätähuuto.

Haittamaahanmuuton tietoisesta kannattamisesta on myös tullut tietynlainen suvaitsevaisuuden mittari, ja yhteiskunnan tasolla toimiva itsetuhoisuus toimii näin ollen eräänlaisena itsetehostuksen ja huomion hakemisen muotona. Mitä holtittomampaa maahanmuuttopolitiikka henkilö kannattaa, sitä avarakatseisemman ja liberaalin kuvan ihminen itsestään ajattelee antavansa. Tarkkaavainen henkilö ymmärtääkin, että sanaan ”suvaitsevaisuus” sisältyy ajatus siitä, että suvaittava asia on jotenkin negatiivinen – eihän suvaitsemisessa olisi muuten mitään hankalaa tai jaloa.²⁸

Joissain piireissä tosimities todistaa kovuutensa tumpuamalla tupakan ranteeseensa ilme värähtämättä, tosi suvaitsevainen vaatii taas samalla päättäväsyydellä potentiaalisten terroristien hakemista Al-Holin leiriltä Suomeen konsulikkydillä. Toisaalta näissäkin tapauksissa avointen

rajojen maahanmuuttopolitiikan voi nähdä toimivan usein enneminkin tietynlaisena statushyödykkeenä, jonka kannattamisella osoitetaan, että oma yhteiskunnallinen asema on niin korkea, että maahanmuuton haittavaikutukset eivät osu kannattajaan itseensä ja hänellä on näin ollen ”varaa” ajaa kuinka liberaalia maahanmuuttopolitiikkaa tahansa.²⁹

Arvovaltakysymyksiä ja uponneita kustannuksia

Arvovaltaan liittyvät kysymykset ovat myös suurena esteenä maahanmuuttoon liittyvien poliittisten kantojen korjaamiseen, sillä valitun linjan muuttaminen sisältää aina riskin kasvojen menettämisestä.

Yhdysvaltalainen sosiologi Alan Briskin kertoo kirjassaan *The Power of Collective Wisdom* tästä oivan esimerkin, jossa ammatillisen arvovallan annettiin mennä ihmishenkiä pelastaneen oivalluksen edelle. Briskin tuo esiin, kuinka wieniläinen lääkäri Ignaz Semmelweis joutui 1800-luvun puolivälin Itävalta-Unkarissa ankaran arvostelun kohteeksi hänen kyseenalaistettuaan aikansa lääketieteellisen establishmentin arvovallan. Semmelweis havaitsi sairaaloissa tapahtuvan käsien desifoinnin yhteyden synnytyskuolemien vähentymiseen, mutta muu lääkärikunta ei ollut valmis myöntämään asiaa vuosikausiin, sillä myöntäminen olisi tarkoittanut myös sen myöntämistä, että sairaalassa tapahtuvat synnytykset olivat olleet vakava terveysriski verrattuna kotona synnyttämiseen ja lääkärit olisivat näin ollen olleet toiminnallaan lisäämässä kuolemia.³⁰

Voidaankin ajatella, että Ruotsin liberaalia maahanmuuttopolitiikkaa vastustaneiden ruotsidemokraattien osa ei ole viime vuosina ollut Semmelweisin asemaa helpompi, kun valtapuolueet ovat viime hetkiin asti koittaneet pelastaa kasvonsa kieltämällä luomaltansa katastrofin olemassaolon.

Ihmisen ei ole helppoa myöntää tekemiään virheitään edes itselleen. Suomessa sodan jälkeisinä vuosikymmeninä suurta kannatusta nauttineiden kommunistien johtohenkilöistä lähes kaikki olivat menettäneet Stalinin vainoissa läheisiään – jotkut jopa puolisoitaan, lapsiaan ja isiään, mutta tämä tuntui vain vahvistavan entisestään pahimpien fanaatikkojen uskoa aatteeseensa. Yhtä lailla netissä liikkuvalla rakkaushuijarille tai sijoitusklubille rahansa menettäneille syntyy toisinaan puolustusrefleksi, jossa ilmeisiä tosiasioita ei vain haluta myöntää.

Arvovaltakysymyksiä lähellä on myös ’uponneista kustannuksista’ syntyvä päätöksentekoon vaikuttava harha. Yksinkertaisimmillaan asia ilmenee siinä, miten elokuvallippuun käytetty raha, mitä ei enää saa takaisin, estää silti lähtemästä pois elokuvista kesken huonoa elokuvaa, vaikka olemassa olevan ajan voisi käyttää mielekkäämmällä tavalla, kuin katsomalla huonoa elokuvaa.

Sama ilmiö näkyy myös siinä, kun maahanmuuttajien kotouttamiseen laitetut miljoonat eivät kannata tulosta ja maahanmuuton ongelmat vain kasvavat samassa suhteessa maahanmuuttajien määrän kasvun myötä ja päättäjällä nousee kynnyks korkeaksi myöntää, että jo käytetty raha on mennyt hukkaan ja ongelmien selättämiseksi tarvitaan uusia keinoja. Tässä tilanteessa edelleen kotouttamisen resurssien nostamisen nimeen vannova sosialidemokraattinen työministeri kuulostaakin Vietnamin sodan kenraalilta, joka koittaa vakuuttaa kuulijansa siitä, että kyllä sota vielä voitokkaaksi kääntyy, kunhan vaan kaadetaan entistä enemmän napalmia viidakkoon.

Tiettyä ihmisryhmää ei voikaan saada kääntämään päätään, olivat sitten todisteet laajamittaisen maahanmuuton ongelmista kuinka vakuuttavia tahansa. Ilmiö vaikuttaa yhteiskunnallisten vaikuttajien lisäksi varmasti myös äänestyskäyttäytymisessä, joskin lievempänä.

HILJAINEN ENEMMISTÖ

Ihminen on laumaeläin

Kyselytutkimukset kertovat, että enemmistö kansasta haluaa laittaa lopun massamaahanmuutolle. Näin kertovat johdonmukaisesti vuosikymmenien aikana tehdyt tutkimukset eri länsimaissa. Asenteet ovat välillä hyvinkin jyrkässä ristiriidassa vallitsevaan politiikkaan nähden, ja esimerkiksi vuonna 2017 brittiläisen Chatham House -tutkimuslaitoksen tekemän kymmenen EU-maata kattaneen kyselyn mukaan enemmistö vastanneista kannatti islamilaisista maista tulevan maahanmuuton lopettamista kokonaan.³¹

Miksi tämä ei sitten näy harjoitetussa politiikassa?

Ihminen on laumaeläin, joka tottelee auktoriteetteja. Kun media ja johtavassa asemassa olevat yhteiskunnalliset vaikuttajat toistavat päivästä toiseen maahanmuuttoa tarvittavan, milloin työvoimapulan tai milloin huoltosuhteen takia, on yksilön vaikea vastustaa joukkopainetta. Suomessa, kuten maailmallakin, media on huomattavasti arvoliiberaalimpaa kuin muu väestö, mikä näkyy myös journalistisessa sisällössä.³² Medialla onkin oleellinen rooli sen mielikuvan luomisessa, että tavallinen ihminen olisi yksin maahanmuuttokriittisten ajatustensa kanssa.

Armeijan käynyt tietää, että helpoimmalla pääsee, jos tottelee käskyjä eikä ole joukossa ensimmäinen eikä viimeinen. Näitä arjen viisauksia on tutkittu myös psykologian keinoin. Stanley Milgramin kuuluisa tottelevaisuuskoe osoitti, että yksilö on valmis menemään hyvin pitkälle auktoriteettisessa asemassa olevan tottelemisessa. Solomon Aschin viivatesti taas toi ilmi, että ihmiselle tulee kiusaus vastata yksinkertaiseenkin kysymykseen väärin, mikäli muu joukko vakuuttaa väärän vastauksen olevan oikea.³³

Ihmisen sopeutumista muiden mukana vallitseviin oloihin ovat tutkineet myös sosiaalipsykologit John T. Jost ja Jojanneke van der Toorn, joiden teoriassa ”järjestelmän oikeutuksesta” esitetään ihmisen puolustavan helposti vallitsevaa yhteiskuntajärjestystä, jonka näkee olevan välttämätön tai estämätön, josta näkee olevansa riippuvainen tai joka näyttää nauttivan enemmistön kannatusta.³⁴

Eriytyisen alttiita joukon mukana menemiseen ja sen pohtimiseen ”mitä muut minusta ajattelevat”, näyttävät olevan keskiluokan edustajat. Thorstein Veblenin ja Pierre Bourdieun kaltaiset sosiologit ovatkin esittäneet keskiluokan pyrkivän suurelta osin matkimaan yläluokan käyttäytymistä, joka toimii muodin ja ajatusten suunnanäyttäjänä – ja jolle liberaalin maahanmuuttopolitiikan kannattaminen on nykyään usein statussymboli.

Kun suomalaisia yhteiskunnallisia ”kuplia” tutkinut Anu Kantola nostaa esiin etenkin kaupunkilaisen keskiluokan karsastavan kaikenlaista kansallismielisyyttä, jonka ei katso sopivan avarakatseisen ja suvaitsevaisen maailmankuvan kanssa, niin pohdittavaksi jää, ovatko tutkimuksen haastattelijalle annetut vastaukset missä määrin aitoja ja missä määrin sellaisia mielipiteitä, joiden haastateltavat ajattelevat olevan heidän asemassaan oleville ihmisille sopivia.³⁵

Yksi ryhmä maahanmuuttopolitiikan järjeistämisen tiellä ovatkin ne tavalliset ihmiset, jotka itse kärsivät muutoliikkeestä, mutta jotka on saatu vakuuttuneeksi vallitsevan tilan säilyttämisen tärkeydestä ja siitä että enemmistö kansasta kannattaisi asiaa. Näille ihmisille pelko poiketa joukosta tai käyttäytyä omalle sosiaaliselle ryhmälle poikkeavalla tavalla ovat iskostuneet mieleen maahanmuuton ongelmia suurempina uhkina.

Keisarilla ei ole vaatteita

Maahanmuuttoa kannattavat tahot ovat pyrkineet leimaamaan maahanmuuttoa kriittisesti suhtautuvia monin tavoin. H.C. Andersenin sadussa kuningas huijattiin käyttämään mielikuviuvaatteita uskottelemalla tälle, että vaatteet olivat taikavaatteita, jotka vain todella jalot ihmiset näkisivät. Yhtä lailla monikulttuurisuudesta on luotu kuva, että se on rikkautta, jonka vain todella suvaitsevaiset ihmiset näkevät ja ongelmien huomaaminen on vain osoitus henkilön moraalisisista puutteista.

Andersenin sadussa huijarien bluffin paljastamiseen riitti yksi lapsi, joka rohkeni sanoa, että keisarilla ei ole vaatteita. Tosielämässä muutokset eivät ole näin nopeita, mutta toimivat saman kaltaisina mekanismeina.

Suomessa maahanmuuttokriittiset näkökulmat ovat saaneet enemmän ja enemmän näkyvyyttä viimeisen viidentoista vuoden aikana. Tästä huolimatta maahanmuuton määrät ovat kasvaneet ja maahanmuuttopolitiikka on muuttunut vuosi vuodelta liberaalimmaksi. Monissa Euroopan valtioissa maahanmuuttopolitiikka on kuitenkin joutunut askelia järkevämpään suuntaan.

Pohjoismaista sosialidemokraattien johtama Tanska on ottanut linjan, jossa maan tavoitteena on lopettaa kokonaan humanitaarinen maahanmuutto. Ruotsissa taas syksyn 2022 vaalit osoittivat, että kansan mitta oli viimein tullut täyteen maahanmuuttajalahioiden jengirikollisuudelle, ja maltillinen kokoomus on siirtynyt pitkälti ruotsidemokraattien linjalle maahanmuuton rajoittamisen suh-

teen. Myös esimerkiksi Itävallassa ja Isossa-Britanniassa paikalliset konservatiivipuolueet ovat ottaneet jyrkempiä linjoja maahanmuuton suhteen.

Yhteistä näissä kaikissa tapauksissa on se, että maahanmuuttokriittiset puolueet ovat olleet kirittämässä muutosta ja osoittamassa, että ”keisarilla ei ole vaatteita”. Tanskan sosialidemokraatit eivät olisi muuttaneet linjaansa ilman Tanskan kansanpuolueen tekemää työtä maahanmuuttopolitiikan järjeistämiseksi. Samanlaista työtä ovat tehneet tahoillaan ruotsidemokraatit, Itävallan vapauspuolue ja Yhdistyneiden kuningaskuntien itsenäisyyspuolue UKIP. Maahanmuuttokriittiset puolueet ovat ottaneet Anderseinin tarinan totuuden kertovan lapsen roolin. Saman roolin ovat ottaneet myös ne rivikansalaiset, jotka ovat avanneet suunsa maahanmuutosta ja todenneet, että keisarilla ei ole vaatteita.

Suunnanmuutos on mahdollinen – ja välttämätön

Avointen rajojen maahanmuuttopolitiikasta hyötyä vain pieni, mutta vaikutusvaltainen vähemmistö. Osa ihmisistä uskoo maahanmuuton olevan hyväksi, sillä he luottavat maahanmuuttoa lobbaviin auktoriteetteihin ja heidän

luomaansa kuvaan siitä, että maahanmuuton lisääminen on väistämätöntä ja että ”kaikkihan sitä kannattavat”.

Suuri enemmistö kuitenkin tietää, että maahanmuuttopolitiikkaa tulee korjata, mutta on hiljaa, koska ei halua erottua muusta joukosta, jonka ajattelee virheellisesti kannattavan avointen rajojen maahanmuuttoa. Tämän enemmistön rohkaiseminen avaamaan suunsa on avain muutokseen.

Myös haitallisesta maahanmuutosta hyötävien ja sitä edistävien tahojen on hyvä pohtia niitä haittoja, joita heidän ajamansa politiikka aiheuttaa kanssaihmisille ja koko muulle yhteiskunnalle. Piittaamaton suhtautuminen huonon maahanmuuton aiheuttamiin ulkoishaittoihin ja siitä hyötyminen ei ole moraalisesti oikein eikä se ole myöskään pitkällä tähtäimellä edullista haitallista maahanmuuttoa edistäville itselleen, sillä yhteiskunnan muuttuminen epävakammaksi ja yleisen turvallisuuden heikentyminen kohdistuvat lopulta tavalla tai toisella kaikkiin kansalaisiin.

On viime kädessä kiinni poliittisesta tahdosta, halutaanko suomalaisen yhteiskunnan kustannuksella hyötävälle maahanmuuttobisnekselle laittaa loppu ja ottaa maahanmuuttopolitiikan lähtökohdiksi faktat ja tavoitteeksi suomalaisten turvallisuuden ja hyvinvoinnin mahdollisimman tehokas edistäminen.

LOPPUVIITTEET

- 1 Maahanmuuton julkisen talouden vaikutuksista Suomessa ovat tutkineen Suomen Perustan lisäksi mm. Tervola & Verho: Maahanmuuttajien sosiaaliturvan käyttö vuonna 2011, Kansaneläkelaitos 2014; Busk, Jauhiainen, Kekäläinen, Nivalainen & Tähtinen: Maahanmuuttajat työmarkkinoilla: tutkimus eri vuosina Suomeen muuttaneiden työurista, PTT/Eläketurvakeskus 2016; Sarvimäki: Labor Market Integration of Refugees in Finland, VATT 2017.
- 2 Saatavuusharkinnan vallitessa etsityn työvoiman saatavuus EU ja ETA-alueelta arvioidaan ennen luvan myöntämistä palkata alueen ulkopuolista työvoimaa.
- 3 Vasemmiston Anna Kontula teki vuonna 2017 lakialoitteen saatavuusharkinnan poistamisesta, jonka allekirjoittajista löytyi, perussuomalaiset pois lukien, kaikkien eduskuntapuolueiden edustajia: KD 4, keskusta 35, kokoomus 32, RKP 10, SDP 7, vasemmisto 3 ja vihreät 15.
- 4 Elokuussa 2022 työttömiä työnhakijoita TEM:in tilastoissa lähes 240 000.
- 5 Katso esim. Iltalehti 4.4.2022 Kiskontaskandaali laajenee: tunnettu yrittäjä vangittu; Aamulehti 20.9.2022 Katmandu-ravintolan pitäjät syytetään ihmiskaupasta Tampereella – rikoshyöty syyttäjän mukaan yli miljoona euroa.
- 6 Migri 26.1.2022: Maahanmuuton tilastot 2021.
- 7 Lisää halpatyövoiman julkisen talouden vaikutuksista Samuli Salminen: Kuinka kalliiksi halpatyövoima tulee?, Suomen Perusta 2018.
- 8 Eeropekka Rislakin kolumni Viisi tähteä -verkkolehdestä 11.10.2022: Ravintola-alan työvoimapulaan haetaan ratkaisua maahanmuutosta, mutta mitä se tarkoittaa.
- 9 Ylen a-studio 10.10.2022.
- 10 George J. Borjas: Immigration and the Labor Market, Harvard University, Testimony Before the Senate Committee on the Judiciary Subcommittee on Immigration and the National Interest, March 16, 2016. Borjasin esimerkkilaskelma merkitsisi Suomeen mukautettuna sitä, että jos tietyn alan työvoimaa lisätään 16 prosentilla olisi vaikutus kotimaisille työntekijöille -10,3 miljardia euroa ja kotimaisten yritysten hyödyksi tulisi +11,3 miljardia euroa. Laskelma ei ota huomioon julkiselle taloudelle aiheutuvia kuluja.
- 11 Maahanmuuton julkisen talouden vaikutuksista Samuli Salminen: Maahanmuutot ja Suomen julkinen talous, Suomen Perusta 2015 ja Samuli Salminen: Maahanmuutot ja Suomen julkinen talous: Osa 2: Elinkaarivaikutukset – Suomi, Irak ja Somalia, Suomen Perusta 2019.

- 12 Maahanmuuton kuntakohtaisista avainluvuista löytyy kattava tietokanta: www.kuntaluvut.fi.
- 13 Suomen Uutiset 23.1.2022: Suomalaisopiskelijat jäämässä vähemmistöön suomalaisissa ammattikorkeakouluissa – kevään yhteishaussa jo 85 prosenttia hakijoista EU:n ulkopuolelta.
- 14 Iltalehti 26.9.2022: Peter Vesterbacka haalii Suomen lukioihin kymmeniä tuhansia ulkomaalaisia ja on tekemässä nuorisopulasta miljoonabisneksen.
- 15 Suomen Uutiset 13.2.2020: Kaarnavenemiehille taas jättipotti -hautomotoimintaan lapioitu jo yli miljoona euroa STEA-avustuksia. Siirtolaiskriisin alettua Riku Rantalan Kaarnavene -kotouttamisprojekti keräsi runsaasti huomiota yhteiskunnan tukemana kotouttamisbisneksen malliesimerkinä.
- 16 Veikko Isotalo: Maahanmuuttajataustaisten ehdokkaiden osallistuminen ja vaalimenestys Helsingin kunnallisvaaleissa 2017. Helsingin yliopiston politiikan tutkimuksen pro gradu -työssä vuodelta 2018 tuodaan esiin, että vasemmistopuolueilla (SDP, VAS, Vihr.) oli Helsingissä eniten maahanmuuttajataustaisia ehdokkaita.
- 17 SVT 22.9.2010 Utländsfödda väljer rödgrönt; SVT:n vaalilähetys 11.9.2022. Esitetyssä graafissa ulkoeurooppalaisen taustan omaavista 18 % äänesti vasemmistopuoluetta ja 38 % sosialidemokraatteja, 5 % vihreitä, 8 % keskustaa, 2% liberaaleja, 12 % maltillisia ja 12 % ruotsidemokraatteja.
- 18 Kaufmann, Eric: Whiteshift. Populism, Immigration and the Future of White Majorities, Allen Lane 2018, s. 112.
- 19 Grönroos & Hamilo: Maahanmuuttokriitikon käsikirja, Suomen Perusta 2018. Yhdysvalloissa Alesina & Glaeser ovat tutkineet monietnisyyden negatiivista vaikutusta veronmaksuhalukkuuteen.
- 20 Matti Viren käsittelee tematiikkaa tarkemmin Suomen Perustan vuonna 2018 julkaisemassa teoksessa Maahanmuutto – talouden ongelma vai ongelmien ratkaisu?
- 21 Brecht irvaili DDR:n tilannetta.
- 22 Frank Furedi: Rajat merkitsevät. Yhteisö, rajat ja arvottaminen, Suomalaisuuden liitto 2022.
- 23 Joonas Räsänen on kirjoittanut teoksessaan Liberaalin dilemma (Suomen Perusta 2015) avoimen maahanmuuttopolitiikan ja liberaalien arvojen yhdistämisen vaikeudesta.
- 24 Paikan päällä tapahtuvan auttamisen etuja käsitellään esimerkiksi Suomen Perustan 2019 julkaisemassa raportissa Humanitaarisen auttamisen reformi.
- 25 Yhdysvaltalaiset yhteiskuntatieteilijät Theodore Roszak ja Ronald Inglehart ovat tutkineet 1960-luvulla tapahtuneiden arvomuutosten taustoja ja nostaneet esiin 1930-luvun ja sodan eläneelle polvelle muodostuneita materiaalisia arvoja siinä missä sodan jälkeisen turvallisuuden ja talouskasvun aikana aikuisiksi kasvanut sukupolvi keskittyi enemmän itsensä toteuttamiseen.
- 26 Roger Scruton: Kansakuntaa tarvitaan, Suomalaisuuden liitto 2020; Douglas Murray: The War on The West, HarperCollins 2020; Pat Buchanan: The Death of the West, St. Martin's Griffin 2001. Scruton on lanseerannut termin "oikofobia" kuvaamaan kaiken oman ja tutun vastustamisesta, viitaten kreikan kotia tarkoittavaan sanaan "oikos".
- 27 Orwell, George: Kun ammuin norsun ja muita esseitä, WSOY 1998, s. 198-199. Essee 'Nationalismista'.
- 28 Shakia Rahi pohtii Ylen kolumnissaan 1.7.2022 sitä, miten suvaitsevaisuutta kuuluttamalla todetaan samalla tietyt ryhmän alempiarvoiksi.
- 29 Niin sanotuksi Veblenin hyödykkeeksi kutsutaan hyödykettä, jonka kysyntä kasvaa hinnan noustessa, koska hyödykkeellä halutaan signaloida varakkuutta. Yhtä lailla, mitä haitallisemmasta maahanmuuton muodosta on kyse, sitä innokkaammin statustaan korostava henkilö saattaa kannattaa asiaa.
- 30 Briskin, Alan: The Power of Collective Wisdom – And the Trap of Collective Folly, Berret & Koehler Publishers 2009, s. 129-130.
- 31 Eric Kaufman käy kirjassaan Whiteshift läpi laajasti usean vuosikymmenen aikana tehtyjä mielipidekyselyitä Yhdysvalloista ja Iso-Britanniasta, jotka osoittavat väestön enemmistön suhtautuvan kriittisesti maahanmuuton lisäämiseen. Grönroos & Hamilo 2018. Maahanmuutto – kriitikon käsikirja -teoksessa käydään myös läpi maahanmuutosta tehtyjä mielipidekyselyitä.
- 32 Marko Hamilo: Punavihreä kupla, Suomen Perusta 2015.
- 33 Milgramin tottelevaisuuskokeessa varsinaiselle koehenkilölle uskotellaan hänen avustavan lääkäriä ihmiskokeessa, jossa tämän tulee antaa lääkärin ohjeiden mukaisesti juonessa mukana olevalle "koehenkilölle" sähköshokkeja. Enemmistö koehenkilöistä oli valmis antamaan käskettäessä sähköshokkeja aina tappavaan määrään asti. Aschin viivatestissä koehenkilöä pyydettiin vastaamaan, mikä esitetyistä viivoista oli saman mittainen kuin aiemmin näytetyssä kuvassa. Kun juonessa mukana olleet valekoehenkilöt antoivat ilmeisen väärin vastauksia, oli valtaosalla oikeista koehenkilöistä kiusaus seurata edeltäjien vastauksia mieluummin, kuin uskoa omia silmiään.
- 34 John T. Jost & Jojanneke van der Toorn: System Justification Theory 2011.
- 35 Anu Kantola & työryhmä: Kahdeksan kuplan Suomi, Gaudeamus 2022. Suomalaisen muodostamia kuplia käsittelevässä tutkimuksessa todetaan, että keskiluokkaisten kaupunkilaisten poliittiset näkökannat vaihtelevat suuresti, mutta yhdestä asiasta ollaan yhtä mieltä: "perussuomalaisille he eivät anna ääntä".

SUOMEN PERUSTA

Suomen Perusta -ajatuspaja
www.suomenperusta.fi
Iso Roobertinkatu 4, 00120 HELSINKI